

Δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ!

Όλοι και όλες σήμερα στις 7 μ.μ. στο Σύνταγμα

Πολιτική οργάνωση Κόκκινο Νήμα

Δεν πολεμάμε για τις ΑΟΖ!

**Όχι στις εξορύξεις, την αύξηση των
στρατιωτικών
δαπανών, την πολεμοκαπηλία και τον
μιλιταρισμό**

Η κατάσταση στις σχέσεις Ελλάδας – Τουρκίας, αλλά και γενικότερα στη νοτιοανατολική Μεσόγειο, εξελίσσεται πολύ άσχημα και πολύ επικίνδυνα για πρώτη φορά ύστερα από πολλές δεκαετίες. Δίπλα στη μόνιμη πολεμική εστία της Συρίας-Ιράκ, η Λιβύη εξελίσσεται σε νέα θρυαλλίδα, ενώ και ο ανταγωνισμός Ελλάδας – Τουρκίας για τις ΑΟΖ και τον έλεγχο των ενεργειακών κοιτασμάτων και δρόμων μεταφοράς κλιμακώνεται σε οριακό σημείο. Οι τοπικοί πρωταγωνιστές, οι άρχουσες τάξεις Ελλάδας, Τουρκίας, Αιγύπτου και Ισραήλ, συμπήγουν συμμαχίες ή επιδιώκουν τη στήριξη και εμπλοκή ισχυρών ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (των ΗΠΑ, της ΕΕ, της Ρωσίας), χωρίζουν μονομερώς τα διεθνή ύδατα σε «οικόπεδα» προς εκμετάλλευση, προκηρύσσουν διαγωνισμούς για την παραχώρηση αδειών εκμετάλλευσης σε πολυεθνικές στο όνομα «κυριαρχικών δικαιωμάτων» που επικαλούνται σαν αυτονόητα. Η κατάσταση μυρίζει μπαρούτι, και τίποτε πλέον δεν μπορεί να αποκλειστεί, ούτε καν το εφιαλτικό σενάριο κλιμάκωσης των ψυχρών αντιπαραθέσεων σε θερμές, με «θερμά επεισόδια ή και πόλεμο!

Στο πρόσφατο παρολίγον «θερμό» επεισόδιο μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας, το αντικείμενο της αντιπαραθέσης ήταν περιοχή «στη μέση του πουθενά» των διεθνών υδάτων της νοτιοανατολικής

Μεσογείου, 110 ναυτικά μίλια μακριά από το Καστελλόριζο και ακόμη μακρύτερα από την Κρήτη.

Ελλάδα και Τουρκία: ανταγωνισμός αντιδραστικός και από τις δύο πλευρές

Ότι το τουρκικό καθεστώς είναι επιθετικό, το γνωρίζουμε πρώτα απ' όλα από το γεγονός ότι εξελίσσεται σε ανοιχτή τυραννία για τον τουρκικό και τον κουρδικό λαό και επεμβαίνει πολεμικά έξω από τα σύνορά του σε βάρος άλλων λαών. Οι σκέψεις μας, η αλληλεγγύη μας και οι ελπίδες μας είναι ότι η Αριστερά και οι εργαζόμενες τάξεις της Τουρκίας θα βρουν τη δύναμη για να ανατρέψουν την πολιτική τυραννία του Ερντογάν και να βάλουν φραγμό στα επιθετικά του σχέδια. Όμως, η ελληνική άρχουσα τάξη, οι πολιτικοί της εκπρόσωποι και οι προπαγανδιστές της «δεν δικαιούνται διά να ομιλούν» και να παριστάνουν τη «δύναμη ειρήνης και σταθερότητας», ούτε καν να επικαλούνται το (ιμπεριαλιστικό) «διεθνές δίκαιο»! Στην αντιπαράθεση με την Τουρκία και στον κυκλώνα των ανταγωνισμών στη νοτιοανατολική Μεσόγειο η ελληνική άρχουσα τάξη είναι εξίσου -αν και με διαφορετικό τρόπο- επιθετική με την τουρκική:

- Παραβιάζει το δίκαιο της θάλασσας και συγκεκριμένα τις διαδικασίες καθορισμού ΑΟΖ, που προβλέπουν ρητά ότι οι ΑΟΖ καθορίζονται διμερώς ή πολυμερώς και όχι μονομερώς. Διακινεί μονομερώς χάρτες με ελληνική ΑΟΖ που δεν υπάρχει, γιατί απλούστατα δεν καθορίστηκε με κανέναν. Η ελληνική κυβέρνηση αρνείται διάλογο και προσφυγή στο διεθνή δικαιοδοτικά όργανα για όλα τα ανοιχτά ζητήματα, παρόλο που εμφανίζεται βέβαιη ότι το διεθνές δίκαιο είναι με το μέρος της. Παρουσιάζει σαν τεκμήριο για τα μονομερώς καθορισμένα «κυριαρχικά δικαιώματα» επί των διεθνών υδάτων το γεγονός ότι τα αποδέχονται οι ιμπεριαλιστές σύμμαχοί της (ΗΠΑ, ΕΕ και περιφερειακοί υποϊμπεριαλιστές όπως η Αίγυπτος και το Ισραήλ)!
- Έχει συνάψει συμμαχία με το σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ και τη χούντα της Αιγύπτου, επεμβαίνει όσο μπορεί στον

λιβυκό εμφύλιο συνάπτοντας σχέσεις με τον πράκτορα όλων των ιμπεριαλιστών Χαφτάρ ενάντια στην κυβέρνηση της Λιβύης που και η ίδια αναγνωρίζει σαν νόμιμη, αλλά και διενεργώντας νηοψίες για διακίνηση όπλων στη Μεσόγειο υπέρ της πλευράς Χαφτάρ!

- Εκχωρεί «γην και ύδωρ» (προτείνοντας επιπλέον στρατιωτικές βάσεις!) στις στρατιωτικές δυνάμεις του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και είναι πρώτη και καλύτερη στις στρατιωτικές αποστολές και επιχειρήσεις του δυτικού ιμπεριαλισμού στην περιοχή, με στόχο να αποκομίσει τη μεγαλύτερη δυνατή στήριξη των ιμπεριαλιστών στα σχέδιά της.

Τίποτε από όλα αυτά δεν έχει σχέση με την ειρήνη και το «διεθνές δίκαιο»!

Όχι στην επιθετικότητα, τον τυχοδιωκτισμό, την πολεμοκαπηλία!

Όταν οι πολιτικοί εκπρόσωποι και προπαγανδιστές της ελληνικής άρχουσας τάξης διακηρύσσουν ότι το μόνο αντικείμενο διαπραγμάτευσης με την Τουρκία είναι η υφαλοκρηπίδα, όταν στέλνουν πολεμικό στόλο να υπερασπιστεί μια ΑΟΖ που δεν υπάρχει κατά το διεθνές δίκαιο και διακινδυνεύουν ένα πολεμικό μακελειό, στην πραγματικότητα αποκλείουν τον διάλογο, τη διπλωματία και τον συμβιβασμό σαν μέθοδο επίλυσης διαφορών. Αφήνουν λοιπόν σαν μόνη «μέθοδο επίλυσης διαφορών» τον πόλεμο! Το «δεν διαπραγματευόμαστε τίποτε εκτός από την υφαλοκρηπίδα είναι μια πολεμοκάπηλη πολιτική!

Κανείς δεν μπαίνει στον κόπο να απαντήσει στο εύλογο ερώτημα: αν το διεθνές δίκαιο είναι με το μέρος των ελληνικών απαιτήσεων, γιατί η Ελλάδα απεμπολεί την ιστορική ευκαιρία της προσφυγής στη Χάγη ώστε αυτά που διεκδικεί να κατοχυρωθούν με τη βούλα του διεθνούς δικαστηρίου, όταν μάλιστα η Τουρκία αποδέχεται μια τέτοια προσφυγή;

Η απάντηση είναι απλή: Το σχέδιο της ελληνικής άρχουσας τάξης είναι η «Ελλάδα επί πέντε». Η ντε φάκτο κατοχύρωση δικαιωμάτων

σε ένα τεράστιο τμήμα της ΑΟΖ στη νοτιοανατολική Μεσόγειο με τις πλάτες των ιμπεριαλιστών συμμάχων και κατά παράβαση όλων των προβλεπόμενων διαδικασιών καθορισμού ΑΟΖ που προβλέπει το δίκαιο της θάλασσας!

Η θρασύδειλη και τυχοδιωκτική φύση του ελληνικού υποϊμπεριαλισμού ξυπνάει για δεύτερη φορά ύστερα από τους Βαλκανικούς πολέμους, καθώς οσμίζεται ότι η μερική ρήξη του καθεστώτος του Ερντογάν με τη Δύση και η διεθνής συγκυρία ευνοούν τις ελληνικές διεκδικήσεις και κάνουν πιθανή την κατοχύρωσή τους. Οσμιζόμενη μια τέτοια ιστορική ευκαιρία, η ελληνική άρχουσα τάξη ρισκάρει ακόμη και τον πόλεμο! Στέλνει τον ελληνικό πολεμικό στόλο να αντιπαραταχθεί με τον τουρκικό στη μέση της Μεσογείου υπολογίζοντας ότι η επέμβαση των δυτικών ιμπεριαλιστών θα αποτρέψει την Τουρκία. Ρισκάρει τα πάντα πάνω σε αυτόν τον ολισθηρό και τυχοδιωκτικό υπολογισμό.

Η ευθύνη μας είναι να αποτρέψουμε τον πόλεμο!

Έχουμε χρέος να ορθώσουμε φράγμα σε αυτόν τον τυχοδιωκτισμό! Να σταματήσουμε την πολεμική μηχανή που ζεσταίνεται ξανά ύστερα από δεκαετίες, απειλώντας με ανείπωτες φρίκες. Να αποτρέψουμε μια εκατόμβη θυμάτων και κατεστραμμένων ζώων και στις δύο όχθες του Αιγαίου για τους εργαζόμενους, αυτούς που ζουν από την εργασία τους και όχι από την εργασία των άλλων. Για να έχουμε ελπίδες να τα καταφέρουμε, είναι απαραίτητο να προβάλλουμε και να παλέψουμε με όλα τα διαθέσιμα μέσα στο έδαφος της αλήθειας, δηλαδή ξεκάθαρων πολιτικών θέσεων:

- Δεν πολεμάμε σε έναν άδικο πόλεμο για τις ΑΟΖ!
- Παλεύουμε για να απεμπλακεί η χώρα μας από τις ιμπεριαλιστικές λυκοσυμμαχίες, με τις ΗΠΑ, τη Γαλλία, τη Γερμανία, την ΕΕ, το Ισραήλ και την Αίγυπτο, αλλά και με τους ιμπεριαλιστικούς μηχανισμούς όπως το ΝΑΤΟ.
- Καταγγέλλουμε το μονομερή καθορισμό θαλάσσιων ζωνών εκμετάλλευσης, την άρνηση των διαπραγματεύσεων, την άρνηση προσφυγής στις διαδικασίες που προβλέπει το

δίκαιο της θάλασσας, την πολεμοκαπηλία.

- Παλεύουμε ενάντια στις εξορύξεις, στο όνομα των επόμενων γενεών, για τη συμβολή στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, για τη σωτηρία των οικοσυστημάτων, απέναντι σε μια κυβέρνηση που από τη μια καταργεί τις λιγνιτικές μονάδες της ΔΕΗ μέχρι και το 2023 στο όνομα της νέας εποχής χωρίς ορυκτά καύσιμα και από την άλλη ρισκάρει μια πολεμική καταστροφή για υδρογονάνθρακες που δεν είναι καν βέβαιο ότι θα εξορυχθούν ή, αν αυτό συμβεί, θα συμβεί πολύ αργότερα από το 2023!
- Παλεύουμε ενάντια στη «διπλωματία των φρεγατών» και των εξοπλισμών – δαπάνες για την υγεία, την παιδεία και τις κοινωνικές ανάγκες.
- Χτίζουμε γέφυρες φιλίας και διεθνιστικής αλληλεγγύης με το τουρκικό λαό και την τουρκική Αριστερά.
- Δεν θα αφήσουμε αυτούς «που κλέβουν όλο το ψωμί από το τραπέζι» να μας αποτελειώσουν με ένα πολεμικό σφαγείο!

Αθήνα, 30 Ιουλίου 2020

Πολιτική οργάνωση Κόκκινο Νήμα